

Dosar nr.

- contestație act administrativ fiscal -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
HOTĂRÂRE nr. 1148

Ședința publică din data de

Președinte: --

Grefier: --

Pe rol, pronunțarea asupra acțiunii având ca obiect „contestație act administrativ fiscal” formulată de reclamanta SC SRL cu sediul ales la cabinet de avocați, str. --, jud. Suceava, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA – ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE, cu sediul în Suceava, str. --, jud. Suceava.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de --, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință și când, din lipsă de timp pentru deliberare, pronunțarea a fost amânată pentru 16 februarie 2012 și ulterior pentru astăzi, 23 februarie 2012.

Deliberând:

TRIBUNALUL,

Asupra cererii de față, constată:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. -- la data de 31.05.2011, reclamanta SC SRL, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală A Finanțelor Publice Suceava – Administrația Finanțelor Publice, a solicitat să se dispună anularea deciziei nr. -- prin care s-a soluționat contestația; anularea deciziei de impunere nr. -- prin care i s-a stabilit TVA suplimentar și majorări; obligarea pârâtei la rambursarea TVA, în cuantum de -- lei și majorări de -- lei; dobânda fiscală aferentă acestor sume; cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii a arătat că, în luna august 2010 a fost efectuată inspecția fiscală cu privire la soluționarea soldului sumei negative de TVA din decontul cu opțiune de rambursare aferent lunii august 2010, prin care s-a solicitat rambursarea sumei de -- lei.

Împotriva deciziei de impunere nr. -- reclamanta a formulat contestație ce i-a fost respinsă prin decizia nr. --

Referitor la suma de -- lei reprezentând TVA aferent valoare marfă -- lei, se menționează că a existat o neînțelegere în sensul că organul fiscal a constatat în mod greșit faptul că în luna decembrie 2006, în balanta de verificare contabilă, contul 371 „mărfuri” este înregistrat un volum de marfă de -- lei, sold care nu a mai fost preluat în balanța de verificare din ianuarie 2007 și astfel fiind considerat lipsă. Această neînțelegere s-a datorat faptului că persoana responsabilă de contabilitatea societății era plecată în concediu la data controlului.

Referitor la suma de -- lei reprezentând TVA respinsă la rambursare prin decizia nr. -- aferent achiziției unor materiale decorative în valoare de -- lei consideră că în mod greșit organele de inspecție fiscală le-a încadrat la materiale (mărfuri) care nu erau destinate unor operațiuni taxabile considerându-le materiale destinate activităților artistice.

Decizie 156/2010

✓ Dosar 132/2010 - OP. REGISTRU 1

76

Dat fiind faptul că aceste materiale au fost utilizate pentru decorarea punctului de lucru din c-lung Muscel, pe care societatea îl avea deschis la acea dată, întocmindu-se pentru acestea bon fiscal fiind achiziționate ca investiții în sensul amenajării acestui spațiu pentru o bună desfășurare a activității, considerând astfel că aveau dreptul la deducere TVA aferent.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând TVA aferentă facturii nr. respinsă la rambursare, organele fiscale au constatat că în luna septembrie 2006, societatea a diminuat taxa pe valoare adăugată cu suma de lei, considerând că nu au fost justificate operațiunile de stornare efectuate și astfel diminuarea taxei colectate nu ar fi legală fiind astfel respinsă la rambursare.

Referitor la majorările de întârziere de lei, urmează să se constate că în condițiile în care se va observa pe baza probatoriului administrat în cauză că suma de lei TVA nu este datorată, evident că majorările de întârziere, fiind obligații accesorii, potrivit principiului accesorum sequitur principale, se vor stinge o dată cu stingerea obligației principale.

Cu privire la solicitarea dobânzii în materie fiscală, arată că are dreptul la această dobândă începând de la data la care perioada normală de rambursare a TVA a expirat (jurisprudența UE – respectiv hotărârea CEJ cauza 107/10 împotriva Bulgariei, care are la baza Directivele 77/388/CEE și 2006/112/CE).

În drept a invocat dispozițiile art.145, 138 lit. b cod fiscal, art. 124, 205-209 cod procedură fiscală, art.11 și urm. din Legea nr. 554/2004 actualizată.

Prin sentința civilă nr. din data de Tribunalul Suceava – Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea.

S-a reținut că prin decizia nr. emisă de D.G.F.P. Suceava - Biroul Soluționări Contestații s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată de SC

BRL împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite prin inspecția fiscală cu privire la suma de lei, reprezentând lei TVA și lei majorări de întârziere aferente TVA.

Controlul efectuat la societatea reclamantă a avut ca obiect soluționarea sumei de TVA din decontul cu opțiuni de rambursare înregistrată la AFM Suceava sub nr. prin care s-a solicitat rambursarea sumei de lei. Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a procurat materiale care nu erau destinate unor operațiuni taxabile în sumă de lei din care TVA în sumă de lei care a fost respinsă la rambursare. S-a mai stabilit că în luna decembrie 2006 în balanța de verificare contabilă este înregistrat un volum de marfă de lei fără TVA.

În balanța de verificare contabilă întocmită pentru luna ianuarie 2007 nu se mai preia acest sold de marcă, considerat de către organul de control a fi lipsă. În consecință, organele de control au stabilit că societatea avea obligația colectării TVA în sumă de lei. În urma controlului s-a mai constatat că societatea a înregistrat în evidențele contabile în luna septembrie 2006 următoarele formule contabile cu mențiunea factură neîncasată lei și lei pentru care societatea nu a prezentat acte justificative.

Urmare a celor constatate, organele fiscale au considerat că diminuarea TVA colectate nu este legală și au respins la rambursare suma de lei.

În consecință, s-a stabilit TVA suplimentară de plată în suma de lei, iar pentru suma de lei s-au calculat majorări de întârziere în cuantum de lei, calculate până la 24.08.2010.

Conform prevederilor legale, o persoană impozabilă are dreptul de deducere TVA aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate numai dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, precum și faptul că societatea nu face dovada cu documente din care să rezulte că materialele erau destinate operațiunilor taxabile. Astfel, se apreciază că în mod legal organele fiscale au respins la deducere TVA în sumă de lei

aferentă mărfurilor care au fost achiziționate de societate și nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile în perioada 01.01.2005-30.06.2010.

De asemenea, organele fiscale au constatat că societatea a diminuat TVA în cuantum de lei, aceasta neprezentând documente care să justifice operațiunile de stornare efectuate, considerând că diminuarea TVA colectată nu este legală.

Împotriva sentinței sus menționate a declarat recurs reclamanta Sc

Srl, criticând-o pentru nelegalitate și netemeincie.

Prin decizia nr. Curtea de Apel Suceava, Secția Comercială și Contencios Administrativ, a admis recursul, a casat sentința recurată și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr.

Prin întâmpinarea depusă la dosar (filele 18 - 22) pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava a solicitat respingerea ca nefondată a acțiunii formulate de reclamantă motivat de faptul că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de lege.

A arătat că prin Decizia de impunere nr. au fost stabilite în sarcina Sc

Srl obligații în cuantum de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente.

Inspekția fiscală efectuată la Sc Srl a avut ca obiectiv soluționarea sumei negative de TVA din decontul de opțiune de rambursare, înregistrat la AFPM Suceava sub nr. prin care s-a solicitat rambursarea sumei de lei.

În fapt organele de inspekție fiscală au constatat că societatea a procurat materiale care nu erau destinate unor operațiuni taxabile în sumă de lei, din care TVA în sumă de lei, care a fost respinsă la rambursare.

A mai precizat că petenta nu a făcut dovada cu documente din care să rezulte că materialele erau destinate operațiunilor taxabile, motiv pentru care organele fiscale au respins la deducere TVA în sumă de lei aferentă mărfurilor care au fost achiziționate de societate și nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile în perioada 01.01.2005 - 30.06.2010.

De asemenea, a mai arătat că organele de inspekție fiscală au constatat că în luna septembrie 2006, Sc Srl a diminuat TVA cu suma de lei, societatea neprezentând documente care să justifice operațiunile de stocare efectuate.

Sc Srl a anulat din proprie inițiativă factura seria nr.

în urma respingerii plângerii penale formulate împotriva numitei Panaitescu Ileana, persoană învinuită de înșelăciune, care nu a achitat contravaloarea facturii respective.

Consideră că prin faptul că Sc Srl nu a încasat contravaloarea prestației respective nu înseamnă că are dreptul la ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferentă.

Astfel, susține că Sc Srl a avut obligația la acea dată să înregistreze factura în evidența contabilă și în consecință, să colecteze TVA, întrucât atunci a intervenit faptul generator și exigibilitatea TVA.

Examinând cererea pendinte, instanța reține că prin decizia de impunere nr. s-a stabilit în sarcina reclamantei o creanță fiscală de lei, reprezentând lei TVA și lei majorări de întârziere aferente TVA, contestată de reclamantă în condițiile art. 205 și art. 218 alin. 2 din OG nr. 92/2003.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând TVA, respinsă la rambursare prin decizia nr. Tribunalul constată că deși reclamanta susține că suma de lei a fost folosită pentru achiziționarea de materiale decorative pentru decorarea punctului de lucru deschis la nu a depus, în afara certificatului constatator de la fila 43, nicio dovadă în acest sens.

74

Sub acest aspect, trebuie remarcat că față de profilul magazinului și cuantumul sumei pretinse raportat la valoarea monetară din perioada plății, există îndoieli rezonabile că achiziționarea bunurilor a avut caracter necesar desfășurării activității, așa încât reclamantei îi revine sarcina probei contrare în condițiile art. 65 alin. 1 din OG nr. 92/2003.

Ca atare, întrucât nu s-a administrat nicio probă concludentă care să creeze convingerea că suma de lei a fost folosită în vederea realizării de operațiuni taxabile, cererea este neîntemeiată sub acest aspect.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând TVA, respinsă la rambursare prin decizia nr. , potrivit art. 138 lit. b din Legea nr. 571/2003 invocat de reclamantă, varianta în vigoare la data emiterii facturii nr. baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se ajustează în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea sau prețurile bunurilor livrate sau a serviciilor prestate.

Or, comportamentul neloial al numitei Panaitescu Ileana, administrator la P.L., nu echivalează cu refuzul justificat avut în vedere la art. 138 lit. b din Legea nr. 571/2003, iar s.pen. nr. nu motivează ștornarea facturii, fiind evident că reclamanta trebuia să uzeze de acțiunea comercială în angajarea răspunderii contractuale în vederea obținerii unui titlu executoriu pentru debitul facturat.

În consecință tribunalul reține că societatea și-a ajustat în mod incorect baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, nefiind dată incidența art. 138 din Legea nr. 571/2003, operațiunea de ștornare nu se încadrează dispozițiilor art. 159 din Legea nr. 571/2003 și TVA în sumă de lei nu este rambursabilă.

Cererea reclamantei este însă întemeiată în ceea ce privește suma de lei reprezentând TVA, respinsă la rambursare prin decizia nr.

Astfel, organul fiscal a reținut că societatea a prezentat bilanța de verificare la data de 31.12.2006 din care rezultă un sold la contul 371 - Mărfuri în sumă de lei și bilanța de verificare la data 31.01.2007 din care rezultă un sold la contul 371 - Mărfuri în sumă de 0 lei, fiind trasă concluzia că mărfurile rămase în sold la data de 31.12.2006 nu au mai fost preluate în anul 2007.

Totuși reclamanta a invocat prin contestația administrativă bilanțul prescurtat până la data de 31.12.2006, înregistrat la AF Suceava sub nr. , pe care pârâta nu l-a luat în considerare și nici nu a motivat înlăturarea lui.

Însă tribunalul observă că suma de lei nu se regăsește în bilanț (f.17 verso) și întrucât relevantă este stabilirea creanței bugetare datorate, iar nu lipsa de diligență sau neatenția contribuabilului, cu atât mai mult cu cât bilanțul se găsea înregistrat la AF Suceava, tribunalul va admite acest capăt de cerere și va anula în parte decizia nr. în ceea ce privește soluția pronunțată cu privire la suma de lei reprezentând TVA și majorările de întârziere aferente, precum și decizia de impunere nr. sub aspectul stabilirii sumei de lei reprezentând TVA și a majorărilor de întârziere aferente.

În considerarea concluziilor la care s-a ajuns cu privire la cererea de anulare a actelor fiscale, tribunalul constată că cererea de rambursare a TVA este neîntemeiată, neîntemeiată fiind și cererea de înlăturare integrală a majorărilor de întârziere și de achitare a dobânzii fiscale pretinse de societate.

Văzând dispozițiile art. 274 și 277 C.p.c. va obliga pârâta să achite reclamantei lei cheltuieli de judecată reprezentând valoarea proporțională din taxele de procedură.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte cererea având ca obiect „contestație act administrativ fiscal” formulată de reclamanta SC SRL cu sediul ales la cabinet de avocat str. Jud. Suceava, în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA – ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE**, cu sediul în Suceava, str. Jud. Suceava.

Anulează decizia nr. în ceea ce privește soluția pronunțată cu privire la suma de lei reprezentând TVA și majorările de întârziere aferente.

Anulează decizia de impunere nr. sub aspectul stabilirii sumei de lei reprezentând TVA și a majorărilor de întârziere aferente.

Respinge celelalte solicitări ale reclamantei ca neîntemeiate.

Obligă pârâta să achite reclamantei lei cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Redt
Dact.
Ex.

2012

